

Skatteministeriet

Den 18. juni 1993

Advokatrådet har ved brev af 8. juni 1993 rettet henvendelse til Folketingets Skateudvalg (L 295 – bilag 27). I henvendelsen kritiseres flere forhold i nævnte lovforslag.

For det første anfører Advokatrådet, at en compensation for prisudviklingen bør beregnes på grundlag af anskaffelsessummen.

Et sådant tillæg, som i praksis vil svare til den indeksering, som foreslås ophævet, kan regeringen ikke tiltræde. Jeg henviser til mit svar på spørgsmål 4 (L 295 – bilag 18), hvor jeg uddybende har behandlet dette forhold.

Dernæst kritiserer Advokatrådet den foreslåede § 6, nr. 3, i ejendomsavancebeskatningsloven (forslagets § 1, nr. 8), hvorefter der ved avanceopgørelsen ikke kan ske fradrag for frigørelsesafgift, der er opstået inden den 1. januar 1993 eller inden den 19. maj 1993, såfremt der er begæret omvurdering efter vurderingslovens § 4 B. Efter Advokatrådets opfattelse vil der opstå en utilsigtet skærpelse i den situation, hvor en ejendom efter gældende regler er skattepligtig og ejendommens vurdering ikke svarer til handelsværdien.

Hertil skal jeg bemærke, at såfremt den skattepligtige begærer ejendommen omvurderet, tages der ved vurderingen hensyn til, at ejendommen ikke er frigørelsesafgiftspligtig og dermed mere værd, ligesom vurderingen foretages netop med henblik på at fastsætte værdien i fri handel. Forslaget indebærer derfor ikke en utilsigtet merbeskatning.

For det tredje kritiserer Advokatrådet genanskaffelsesreglen. Advokatrådet mener, at der bør indføres en særregel for de tilfælde, hvor fortjeneste ved senere salg af den købte ejendom på grund af kortere ejertid nedtrappes med en lavere procent, end der ville have været gældende for den solgte ejendom, såfremt ejeren havde ladet fortjenesten beskattes ved salget.

Hertil kan jeg oplyse, at regeringen har ikke overvejelser om at indføre en særregel som anført af Advokatrådet. Begrundelsen herfor skal

ses i lyset af, at genanskaffelsesreglen er et frivilligt tilbud til den skattepligtige om skatteudskyldelse. Den skattepligtige kan vælge at lade sig beskatte af den nedtrappede fortjeneste i afståelsesåret, og dermed sikre sig den fulde nedtrapning. Beskatning kan eventuelt vælges, hvis der er risiko for, at den købte ejendom bliver solgt efter kort tid uden genanskaffelse af endnu en ejendom.

Advokatrådet kritiserer desuden forslagets § 1, nr. 19, om dødsboer og muligheden for succession i afdødes skattemæssige stilling. Det anføres, at begrænsningerne i skattemæssig succession er en væsentlig skærpelse af gældende regler.

Til dette kan jeg oplyse, at efter forslaget gives der adgang til at succedere i afdødes skattemæssige stilling. Der kan dog kun succederes i ejendomme, der er anvendt helt eller delvis i afdødes eller dennes ægtefælles erhvervsvirksomhed. Erhvervsvirksomhed omfatter ikke udlejning af fast ejendom, hvilket svarer til reglen om adgangen til skatteudskyldelse ved genanbringelse.

Advokatrådet anfører, at dette er en begrænsning af kildeskattelovens almindelige regler om alle andre former for næringsaktiver.

Hertil kan jeg oplyse, at det er korrekt, at successionsreglen ikke omfatter udlejnings-ejendomme. Baggrunden for successionsreglen er blandt andet at lette erhvervslivets generationsskifter uden at hæmme produktion og formindske beskæftigelsen. Udlejningsejendomme, der ikke anvendes helt eller delvis i ejerens erhvervsvirksomhed, er ikke på samme måde omfattet af disse hensyn.

Udlejningsejendomme, som indgik i afdødes næringsvirksomhed, det vil sige var en del af den næringsdrivendes omsætningsformue, omfattes af de almindelige regler om succession. Forslaget indebærer således ikke en begrænsning i successionsadgangen for nærings-ejendomme som anført i Advokatrådet.